

LIKKUTEI TORAH • PARSHAS SHELACH • MAAMAR 18

וישלח יהושע מן השיטים שנים אנשים מרגלים חרש...

“E Yehoshua enviou de Shitim dois homens
como espiões, secretamente” (Joshua 2:1)

DEDICADO EM HONRA DE

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

O pai do Rebe, Reb Levi Itzchak

LikuteiTorah.com

A PARASHÁ CHASSÍDICA

likuteitorah.com/pt/likutei-torah/shelach/18/

1 וישלח יהושע מן השיטים שנים אנשים מרגלים חרש לאמר לכו וראו את הארץ ואת יריחו וגו'.

“E Yehoshua enviou de Shitim dois homens como espiões, secretamente (cheresh), dizendo: ‘Ide e vede a terra e Yericho’”, etc.

והנה בודאי לא עשה יהושע מדעתו רק שהשיט [שהשם יתברך] ציוהו ע"כ. ובמרגלים ששלח משה כתיב שלח לך ואמרו רז"ל [רבתינו זכרונם לברכה] לדעתך אני איני מצוה לך.

Ora, certamente Yehoshua não fez isso por iniciativa própria; antes, D'us, bendito seja Ele, ordenou-lhe que o fizesse. Mas, a respeito dos espiões que Moshe enviou, está escrito: “Envia para ti”, e nossos Sábios, de bendita memória, disseram: “A teu critério; Eu não te ordeno.”

להבין ענין זה שבכל א"י [ארץ ישראל] לא ציוה השיט [השם יתברך] לשלוח מרגלים רק ביריחו שהיתה מנעולה של א"י [ארץ ישראל] כמ"ש ויריחו סוגרת וכו'.

[É preciso] compreender este assunto: em toda a Terra de Israel, D'us, bendito seja Ele, não ordenou que fossem enviados espiões, exceto a Yericho, que era a fechadura da Terra de Israel, conforme está escrito: “E Yericho estava fechada”, etc.

2 ובה היו דרין מכל האומות כמ"ש החתי האמורי וגו' כל בעלי יריחו כו'. שנתכללו בה שהיתה כללות א"י [ארץ ישראל].

E nela habitavam [pessoas] de todas as nações, como está escrito: “o hitita, o amorreu”, etc., todos “os habitantes de Yerichó”, etc.; pois estavam incluídos nela, uma vez que ela era a expressão geral e coletiva da Terra de Israel.

ולהבין ענין זה איך ענין זה הוא נמצא בכל ישראל שכבחי יריחו שלו הוא צריך מרגלים ובבחי שאר א"י [ארץ ישראל] שלו אין צריך מרגלים. הנה כתיב ואברהם זקן בא בימים כו'.

E [é preciso] compreender como essa questão se encontra em todo judeu: no nível de sua Yerichó, ele precisa de espiões, enquanto no nível do restante de sua Terra de Israel não precisa de espiões. Ora, está escrito: “E Avraham era idoso, tendo chegado aos dias (ba bayamim)”, etc.

3 ופי' בזהר שנתלבש בימים שהימים הם בחי' לבושין הניתן להנשמה וכל א' ניתן לו שני חייו כפי מה שצריך ללבושין.

E o Zohar explica que ele se revestiu dos dias, pois os dias são o aspecto de vestimentas concedidas à alma, e a cada pessoa são concedidos tantos anos de vida quantos ela necessita para suas vestimentas.

כמ"ש ימים יוצרו והיינו ע"י תורה ומצות שאדם עוסק בימיו וכל יום שביטל תורה ומצות חסר מהנשמה הלבוש כפי ערך ביטולו.

Como está escrito: "Os dias foram formados"; isto é, por meio da Torá e das mitsvot com as quais a pessoa se ocupa ao longo de seus dias. E, para cada dia em que negligenciou a Torá e as mitsvot, falta à alma uma parte da vestimenta, na proporção de sua negligência.

ולהבין ענין הלבושין ולמה צריכה הנשמה ללבושין שלא תהיה ערומה וגם למה נכתב ענין זה בתורה להודיענו זאת:

E [é preciso] compreender o assunto das vestimentas: por que a alma precisa de vestimentas, para não ficar nua? E também, por que este assunto foi escrito na Torá, para nos informar disso?

4 והענין הוא דהנה אנחנו אומרים בכל יום נקדישך. ולכאורה הוא נפלא לומר כן על השי"ת [השם יתברך] שהוא קדוש ומקודש בעצמו ואיך אנו אומרים שאנחנו מקדישים אותו.

A explicação é a seguinte. Dizemos todos os dias: "Nós Te santificaremos" (nakdishcha). À primeira vista, é espantoso dizer isso sobre D'us, bendito seja Ele, que é santo e santificado por Si mesmo: como podemos dizer que O santificamos?

וגם למה אומרים ג"פ [גי פעמים] קדוש במספר זה דוקא. אך הנה התורה ניתנה לנו בשלשה דברים

Além disso: por que dizemos "Santo" três vezes, precisamente esse número? No entanto, a Torá nos foi dada em três coisas,

שהם מחשבה דבור ומעשה שכמה מצות תלויים בדיבור לבד וכמה מצות תלויים במחשבה לבדה וכמה מצות תלויים במעשה לבד.

que são pensamento, fala e ação: pois várias mitsvot dependem somente da fala, várias mitsvot dependem somente do pensamento e várias mitsvot dependem somente da ação.

5 ולכאורה יטעה האדם לומר שאין בחיי גילוי אלקות המתגלה בבחי' מעשה שוה לבחינת גילוי אלקות המתגלה בבחי' דבור ומחשבה שבחי' מעשה הוא מתעבה ומתגשם יותר גם בבחי' דומם כמו כסף ונחושת ממעשה הצדקה.

À primeira vista, alguém poderia errar e dizer que o nível da revelação da divindade que se revela no nível da ação não é igual ao nível da revelação da divindade que se revela no nível da fala e do pensamento; pois o nível da ação é mais grosseiro e material, até mesmo no nível do inanimado, como a prata e o cobre usados no ato da caridade.

אך באמת אינו כן כי הכל שוה אצלו ית' כי כולא קמיה כלא חשיב ואין הפרש אצלו בין עליונים לתחתונים כיון שהכל כאין נגדו כי הוא ית' א"ס ואין ערוך אליו ית'.

Mas, na verdade, não é assim, pois tudo é igual diante Dele, bendito seja; pois “tudo diante Dele é considerado como nada”, e não há diferença para Ele entre os seres superiores e os inferiores, visto que tudo é como nada diante Dele; pois Ele, bendito seja, é o Infinito (Ein Sof), e nada se compara a Ele, bendito seja.

6 וזהו מה שאומרים והקדוש בשמים ובארץ [ועמ"ש מזה בפ' ראה ע"פ אחרי ה' אלקיכם תלכו ואותו תיראו כו'] כלומר שבחינת שמים ובחי' ארץ שוה אצלו

E isto é o que dizemos: “E santo nos céus e na terra” [e veja-se o que está escrito a esse respeito na Parashá Reê, sobre o versículo “Após D'us, vosso D'us, andareis, e a Ele temereis”, etc.]: isto é, o nível dos céus e o nível da terra são iguais diante Dele,

כי הוא קדוש ומובדל מהם אף שהוא מחיה את כולם ומהווה את כולם החיות הוא בבחי' רצוא ושוב כו'.

pois Ele é santo e separado deles. Embora dê vida a todos e traga todos à existência, a força vital está no aspecto de “correr e retornar”, etc.

7 והנה המשכת החיות מקדושתו ית' נעשה ע"י ישראל כמ"ש ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ. פי' שאפילו בארץ מתחת ממשיכים בחי' אחד.

Ora, a transmissão da força vital de Sua santidade, bendito seja, é realizada por meio de Israel, como está escrito: “E quem é como o Teu povo Israel, uma nação na terra?” O significado é que, mesmo na terra abaixo, eles atraem o nível de Um.

ולכן אומרים ג"פ [ג' פעמים] קדוש להמשיך קדושתו בגי' בחי' אלו מחשבה דבור ומעשה שהן גי' בחי' הנשמה נר"נ [נפש רוח נשמה]

Por isso dizemos “Santo” três vezes: para atrair Sua santidade a esses três níveis — pensamento, fala e ação —, que são os três níveis da alma: nefesh, ruach e neshamá.

(ועמ"ש מזה לעיל ע"פ ועתה יגדל נא) שבכולם נמשך בחי' קדוש דהיינו ע"י עסק התורה ומצות בגי' בחי' שהם בחי' לבושין להנשמה שתוכל ליהנות מזיו השכינה

(E veja o que está escrito acima a respeito disso, sobre o versículo “E agora, por favor, que [o poder de Ado-nai] se engrandeça”), de modo que o nível de “Santo” seja atraído para todos eles; isto é, por meio do envolvimento com a Torá e as mitsvot nos três níveis, que constituem o aspecto de vestimentas para a alma, para que ela possa desfrutar do esplendor da Shechiná (a Presença Divina),

דהיינו להכלל באחד, משא"כ כשהיא ערומה בלא לבוש אינה יכולה להתכלל באחד מאחר שהיא בחי' נברא וכל נברא הווה ונפסד ורחוק מאד מבחי' אחד

isto é, para ser incluída no Um; ao passo que, quando está nua, sem vestimenta, ela não pode ser incluída no Um, pois é um ser criado, e todo ser criado vem a existir e perece, estando muito distante do nível de Um.

ולכן צריך ללבושין היינו מחשבות תורה ומצות שהן בחי' לבושין שמלבישין הנשמה ומקיפין אותה מראשה ועד רגלה והם נמשכים מבחי' אחד שע"י יוכלו נשמות להכלל באחד וזהו והיתה נפש אדוני צרורה בצרור החיים את ה')

Por isso ela precisa de vestimentas, isto é, dos pensamentos de Torá e mitsvot, que são o aspecto de vestimentas que revestem a alma e a circundam da cabeça aos pés; elas são atraídas do nível de Um, de modo que, por meio disso, as almas possam ser incluídas no Um. E este é o significado de: “E a alma de meu senhor será atada no feixe da vida com Havayá”

(בש"א [בשער א'] סי' כ"ה כ"ט), דהיינו כמו שאדם צורך כספו בחרט כך תהיה נפשו צרורה בצרור החיים

(I Samuel, capítulo 25, [versículo] 29): isto é, assim como uma pessoa amarra seu dinheiro numa bolsa, assim também sua alma será atada no feixe da vida;

דהיינו שיקיפנו וילבישנו לבוש וצרור החיים להכלל באחד את ה' [ועיין מענין צרורה בצרור כו']

isto é, para que o envolvam e o revistam uma vestimenta e o feixe da vida, a fim de ser incluído no Um, “com Havayá”. [E veja a respeito do tema de “atada no feixe”, etc.,

בגמרא פ"ב [פרק ב'] דחגיגה (ד"ב סע"ב [סוף עמוד ב]) ערבות שבו כו' ועמ"ש בביאור ע"פ זאת חנוכה המזבח. פ' בתי דשבת קנ"ב ב' רבות ס"פ האזינו. נשא ס"פ י"א גבי וישמרך.

no Talmud, capítulo 2 de Chagigá (fólio 12, final do lado b): “Aravot, em que...”, etc. E veja o que está escrito na explicação sobre o versículo “Esta é a dedicação do altar”. O capítulo final de Shabat, fólio 152, lado b. Rabá, final de Parashat Haazinu. Nassô, final da seção 11, a respeito de “e te guarde”.

בקהלת רבה בפסוק מי יודע רוח בני האדם העולה. זח"א [זהר חלק א] וירא ק"ו ב' תרומה קמ"ב סע"ב [סוף עמוד ב] קע"ח סע"ב [סוף עמוד ב] ויקרא כ"ה א' מצורע נ"ה א' אחרי ע"א ב'. בפרדס ערך צרור. במא"א [במאורי אור] אות צדיק ס"כ:] ב

No Kohelet Rabá, sobre o versículo “Quem conhece o espírito dos homens que sobe”. Zohar, Parte I, Vayera, fólio 106, lado b; Terumá, fólio 142, fim do lado b, [e] fólio 178, fim do lado b; Vayikra, fólio 25, lado a; Metsorá, fólio 55, lado a; Acharei, fólio 71, lado b. No Pardes, verbete “Tseror” (feixe). Em Me'orei Or, letra Tsadik, seção 20.]

והארה והמשכה זו היא בחי' ריח כמ"ש והריחו ביראת ה' והוא למשל כמו שהריח אינו עצמיות הדבר

2. E esta iluminação e extensão é o nível do aroma (reiach), como está escrito: “Seu olfato estará no temor de Havayá.” É, por analogia, como o aroma, que não é a essência da coisa,

אלא הארה והמשכה ממנו כך הארה זו מתפשטת מאור א"ס ב"ה ונקרא מדה זו אריך

mas uma iluminação e extensão a partir dela; assim, esta iluminação se difunde da Luz Infinita (Or Ein Sof), bendito seja Ele. E este atributo é chamado Arich

אנפין כמ"ש אריך אפי ותהלתי אחטם לך, כמ"ש באדרא דנשא [ק"ל ע"ב] לבעל החוטם אני מתפלל ולבעל החוטם אני מתחנן שהארה זו נקרא בחינת חוטם

Anpin, como está escrito: “Prolongarei a Minha ira (a'arich api), e [para] o Meu louvor, Eu a conte-rei (echetom) para ti”; como se diz na Idra de Nasso [fólio 130, lado b]: “Ao Mestre do nariz (cho-tem) eu oro, e ao Mestre do nariz eu suplico”; pois esta iluminação é chamada o nível do nariz,

והוא בחי' ריח והקב"ה נקרא בעל החוטם שהוא עצמיות ומקור ההארה המתפשטת ממנו והארה זו ארוכה מארץ מדה ומתפשטת ממקום גבוה מאד

e é o nível do aroma. E o Santo, bendito seja Ele, é chamado Mestre do nariz, pois Ele é a essência e a fonte da iluminação que se difunde a partir Dele. E esta iluminação é “mais extensa que a terra em medida”, e se difunde de um lugar muito elevado,

דהיינו א"ס ב"ה שהוא בלי גבול בבחי' מטה מטה מאד מקום הגבול, [ואפ"ל [ואפשר לומר] שלכן פירשו ברכות במדבר ס"פ ה' אחטם לך לשון חותם

isto é, o Infinito (Ein Sof), bendito seja Ele, que é ilimitado, até o nível muitíssimo inferior, o lugar da limitação. [E pode-se dizer que é por isso que eles explicaram em Rabá, Bamidbar, fim da seção 5, "echetom lach" como uma expressão que significa selo (chotam),

כמו שימני כחותם שזהו ענין המשכת האור למטה ועמ"ש מענין חותמו של הקב"ה אמת בביאור ע"פ אלה מסעי].

como em "Põe-me como selo"; pois este é o sentido da extensão da luz para baixo. E veja o que está escrito sobre o tema de "O selo do Santo, bendito seja Ele, é a verdade", na explicação sobre o versículo "Estas são as jornadas".]

8 ולכן נקרא א"א אריכא דאנפין שמתארך בבחי' ריח הנ"ל להלביש הנשמה בבחינות מחשבה דבור ומעשה המצות והתורה [ועמ"ש מזה ע"פ אלה מסעי כו']

Portanto, Arich Anpin é chamado arichah de'anpin, "o alongamento do semblante", pois se alonga no nível do aroma mencionado acima, para revestir a alma nos níveis de pensamento, fala e ação das mitsvot e da Torá [e veja o que está escrito sobre isso a respeito do versículo "Estas são as jornadas", etc.,

בענין ירדן יריחו. וע' בזהר בלק דקפ"ו א' בריחא דלבושיכו כו' ומ"ש סדי"ה ועתה יגדל נא כו'].]

sobre o assunto de "o Jordão [em] Yericho". E veja o Zohar, Balak, fólho 186, lado a: "Pelo aroma de vossas vestes", etc.; e o que está escrito no final do discurso que começa "E agora, por favor, que [seja] grande", etc.].

9 והנה בחינת הלבושין הם נמשכים ע"י בחי' ימים שיש שס"ה ימים שהם שס"ה המשכות, כמו למשל שס"ה גידין שהדם והחיות היוצא מן הלב לכל האברים נמשך דרך הגידים [עמ"ש בד"ה לסוסתי בשיר השירים]

Ora, o nível das vestimentas é atraído por meio do nível dos dias, pois há 365 dias, que correspondem a 365 influxos; por exemplo, os 365 tendões, pelos quais o sangue e a força vital que saem do coração para todos os membros são conduzidos [veja o que está escrito no discurso que começa com "À minha égua", em Shir HaShirim],

שהם בחי גבורות שצריך האדם התגברות להתגבר לאכפייא לסטיא [לסטרא אחרא] בג' בחי' אלו שיהיו כל בחי' אלו דהיינו מחשבתו ודבורו ומעשיו לעבודת ה' לבד.

e eles são o nível das guevurot (forças de contenção), pois a pessoa precisa de grande esforço para prevalecer e subjugar a sitra achra (o outro lado) nesses três níveis, de modo que todos esses níveis — isto é, seu pensamento, sua fala e suas ações — sejam exclusivamente para o serviço de D'us.

[ועיין בזח"ג [בוהר חלק ג] פנחס (דף רמ"ט ע"ב) ע"פ משכו וקחו מאי משכו כמאן דמשיך מאתר אחרא לאתר דא משכו יומין עילאין לגבי יומין תתאין יומין עילאין אינון שס"ו כחשבון משכו כו' ע"ש.

[E veja o Zohar, Parte III, Pinchas (fólio 249, lado b), sobre o versículo “Retirai e tomai”: “O que significa ‘retirai’? Como alguém que retira de outro lugar para este lugar: retirai os dias superiores em direção aos dias inferiores. Os dias superiores são 366, o valor numérico de mishchu (retirai)”, etc.; veja lá.

וע' בפרדס ערך ימי עולם ובזח"א [ובוהר חלק א] ויחי (דף רמ"ז ע"א) גבי שבעת ימים ושבעת ימים ובפ' מקץ (דף ס"ב ע"ב [סוף עמוד ב]) ובפ' בראשית (דף ס"ב ע"ב [סוף עמוד ב]) ובס"מ [ובספר הדרת מלך] ס"י קמ"א].

E veja o Pardes, verbete “Yemei Olam” (dias do mundo); e o Zohar, Parte I, Vayechi (fólio 247, lado a), a respeito de “sete dias e sete dias”; e na Parashá Miketz (fólio 204, fim do lado b); e na Parashá Bereishis (fólio 51, fim do lado b); e em Sefer Hadrash Melech, seção 141.]

כללא דמילתא שישים האדם מחשבתו להתבונן אשר במחשבתו הקדושה ממשיך עליו מלמעלה בחינת לבוש להנשמה ולא שתהא כוונתו ע"מ [על מנת] לקבל פרס רק שעייז יוכלל באחד כנ"ל.

Em suma, a pessoa deve dirigir seu pensamento à contemplação de que, por meio de seu pensamento sagrado, atrai sobre si, do alto, o aspecto de uma vestimenta para a alma; e sua intenção não deve ser receber uma recompensa, mas somente que, por meio disso, seja incluída no Único, como mencionado acima.

10 ובזה יהיה תמיד רצונו שלא ליפרד מאחדותו ית' ויתבונן ג"כ בזה לעו"ז [לעומת זה] דהיינו מחשבות רעות שהם לבושים טמאים להנשמה ולא כטעות הפתיים שקל בעיניהם לחשוב מחשבות חוץ מאחר שאינו למעשה כלל.

E nisso, sua vontade será sempre não se separar da unidade d'Ele, bendito seja. E também deverá considerar isso em relação ao lado oposto, isto é, aos pensamentos maus, que são vestimentas impuras para a alma — e não como pensam erroneamente os ingênuos, aos olhos de quem é coisa leve pensar pensamentos estranhos, já que isso não chega de modo algum à ação.

11 וגם אמרו רז"ל [רבתינו זכרונם לברכה] מחשבה רעה אין הקב"ה מצרפה למעשה ומכש"כ [ומכל שכן] הרהורים רעים [נ"א בטלים] שאינם אפילו בכלל מחשבה רעה.

Além disso, nossos Sábios, de abençoada memória, disseram: “O Santo, bendito seja Ele, não associa um pensamento mau ao ato”; quanto mais ainda os pensamentos maus [outra leitura: vãos], que nem sequer se incluem na categoria de pensamento mau.

אבל באמת לאמיתו המחשבה בעצמה הנה היא לבוש הטומאה שמלבישה ומקיפה להנשמה מראשה ועד רגלה ואינה יכולה להכלל באחדותו

Mas, na verdade mais verdadeira, o próprio pensamento é uma vestimenta de impureza, que veste e envolve a alma da cabeça aos pés, e ela não pode ser incluída em Sua unidade.

ולכן יהיה בעיניו מחשבת חוץ כעבודת כוכבים היותר חמורה ממש מאחר שבזה נפרד מאחדותו ית' ויהיה ממארי דחושבנא לחשוב בכל יום ויום ממש כמה וכמה מחשבות שעברו בו ביום שהמחשבות הם לבושין כנ"ל.

Portanto, aos seus olhos, um pensamento alheio deve ser como a idolatria mais grave, literalmente, pois por meio dele a pessoa se separa de Sua unidade, bendito seja Ele. E deve ser um dos “mestres da contabilidade” (marei d'chushbena), calculando todos os dias, literalmente, quantos pensamentos passaram por ele naquele dia, pois os pensamentos são vestimentas, como mencionado acima.

וזהו ימים יצרו ולא אחד בהם (בתלים ס"י קל"ט ט"ז) שאמר אדם הראשון אחר שאכל מעץ הדעת גלמי ראו עיניך.

Este é [o sentido de] “Os dias foram formados, e nenhum deles contém um” (em Tehilim, capítulo 139, [versículo] 16), palavras que Adam, o primeiro homem, disse depois de comer da Árvore do Conhecimento: “Teus olhos viram minha massa informe (golmi).”

פ"י שראיתי א"ע [את עצמו] ערום בלי לבוש כמו גולם כמ"ש כי עירום אנכי. ואמר ימים יצרו.

O sentido é: vi a mim mesmo nu, sem vestimenta, como um golem, conforme está escrito: “Pois estou nu.” E disse: “Os dias foram formados”:

פיי שנתת לי ימים בחיי לכושין להלביש בהם הנשמה להמשיך על ידם בחיי אחד, אבל ולא אחד בהם פיי שאני הוא שלא המשכתי בהם בחיי אחד

isto é, Tu me deste dias, o aspecto de vestimentas com as quais vestir a alma, para atrair por meio delas o nível de Um; mas “e nenhum deles contém um (echad)” significa que fui eu quem não atraiu neles o nível de Um.

(ועיין מענין הפסוק גלמי פ"ד דסנהדרין) (דל"ה א') רבות בראשית (רפ"ח פכ"ד) תזריע פ"ד [פרק י"ד / פרשה י"ד] זח"א [זהר חלק א] בראשית (נ"ה ב') לך (ד"צ ע"ב).

(E veja sobre o tema do versículo “minha massa informe”, capítulo 4 de Sanhedrin) (fólio 38, lado a); Rabbah, Bereshit (início da seção 8; seção 24); Tazria, seção 14; Zohar, Parte I, Bereshit (55b); Lech (fólio 90, lado b).

ימים יצרו וירא (צ"ט א') חיי (קכ"א ע"ב). ובהרמ"ז [ובהרב משה זכות] שם ויחי (דרכ"ד סע"א [סוף עמוד א] דרל"ג ב').
[Sobre] “Os dias foram formados”: Vayera (99a); Chayei (fólio 121, lado b). E no Ramaz, ali. Vayechi (fólio 224, fim do lado a; fólio 233, lado b).

וזהו בחיי מרגלים ששלח יהושע לרגל את יריחו דהיינו בחינת ריח הנ"ל לרגל ולהבחין בחיי הלכושין שמבחינת ריח הנ"ל (ועמ"ש בפ' חיי שרה בד"ה עיין בע"ח [בעץ חיים] שמ"ט פ"ה).

E este é o nível dos espões que Yehoshua enviou para espionar Yerichó, isto é, o nível do aroma (rei'ach) mencionado acima: espionar e discernir as vestimentas que provêm do nível do aroma mencionado acima. (E veja o que está escrito na Parashá Chayei Sarah, no discurso que começa com [...]; veja Etz Chaim, Sha'ar 49, capítulo 5.)

ובחיי מרגלים ששלח משה לתור את ארץ כנען דהיינו לבחון את מהות אהוי"ר [אהבה ויראה] וזהו אי"א

E o nível dos espões que Moshe enviou para explorar a terra de Canaan consiste, isto é, em examinar a natureza essencial do amor e do temor; e isso é impossível

אלא בבחי' משה בחיי חמה שהוא מחכמה כמאמרם ז"ל [זכרוננו לברכה / זכרונם לברכה] פני משה כפני חמה ואינו שוה לכל נפש

exceto no nível de Moshe, o nível do sol (chamá), que provém de Chochmá (sabedoria), como disseram nossos Sábios, de abençoada memória: “O rosto de Moshe era como o rosto do sol”; e esse nível não está ao alcance de toda alma.

ולכן לא היה צווי ע"ז לכל אדם כמארז"ל [כמאמר רבותינו זכרונם לברכה] אני איני מצוה לך (ועיין בסש"ב [בספר של בינונים] פרק י"ד)

Por isso, não houve um mandamento a esse respeito para cada pessoa, como disseram nossos Sábios, de abençoada memória: "Eu não te ordeno" (e veja Sefer Shel Beinonim [Tanya], capítulo 14);

משא"כ בחיי המרגלים ששלח יהושע יש לכל אדם לרגל ולחשוב שלא תהיה נשמתו ערומה בלי לבושין שהן מחשבות התורה והמצות כנ"ל

ao contrário, quanto ao nível dos espões que Yehoshua enviou, cada pessoa deve espionar e considerar que sua alma não fique desnuda, sem vestimentas, que são os pensamentos da Torá e das mitsvot, como mencionado acima.

(וברבות נזכר ענין וישלח יהושע ר"פ שלח. ברות ריש פרשה ב' המה היוצרים אלו המרגלים הה"ד [הדא הוא דכתיב] וישלח יהושע כו' זח"ב [זהר חלק ב'] ס"פ תרומה בספד"צ [בספרא דצניעותא] ספ"ד [ספרא דצניעותא] ח"ג [חלק ג'] אחרי)

(E em Rabbah menciona-se o assunto de "E Yehoshua enviou", no início da Parashá Shelach. Em Ruth [Rabbah], no início da seção 2: "Eles são os oleiros (hayotzrim): estes são os espões, como está escrito: 'E Yehoshua enviou'", etc. Zohar, Parte II, fim da Parashá Terumah, no Sifra deTzniusa, fim do capítulo 4. Parte III, Acharei)

(ד"ס ע"ב ודס"ב ב') פ' שלח (ק"ס ע"ב) וע' בשל"ה [בשני לוחות הברית] פ' בשלח (דף שי"ד ב') סד"ה אמנם יש מה שפ"י מאמר הזהר הנ"ל.

(fólio 60, lado b, e fólio 62, lado b); Parashá Shelach (fólio 160, lado b). E veja no Shelah, Parashá Beshalach (fólio 314, lado b), ao final do trecho que começa "No entanto, há", o que ele explicou sobre a declaração do Zohar mencionada acima.

ואפשר לומר פ"י הרבות המה היוצרים ע"פ מ"ש למעלה שהם מרגלים לבח"י ימים יצרו גם לבחינת וייצר

E pode-se dizer que o sentido da expressão de Rabbah "Eles são os oleiros (hayotzrim)" está de acordo com o que foi escrito acima: eles são espões do nível de "Os dias foram formados (yutzaru)" e também do nível de "E formou (vayyitzer)

ה' אלקים את האדם ויצר בשני יודין שפירשו ברבות בראשית ר"פ י"ד ב' יצירים יצר טוב ויצר הרע וצ"ל היצה"ר [היצר הרע] כפוף ובטל ליצ"ט [ליצר טוב]

“Havayá Elokim formou o homem”: vayyitzer, com dois yuds, que [os Sábios] explicaram em Rabbah, Bereshit, início da seção 14: duas inclinações, a inclinação para o bem e a inclinação para o mal. E a inclinação para o mal deve curvar-se e anular-se diante da inclinação para o bem;

ולכן אחד מן היודין נקוד ונרגש והשני נסתר רמז שחפץ ה' שיצה"ר [שיצר הרע] יהיה נכלל ביצ"ט [ביצר טוב] ונכפף לו.

portanto, um dos yuds é vocalizado e pronunciado, enquanto o outro permanece oculto; isso alude ao desejo de D'us de que a inclinação para o mal seja incluída na inclinação para o bem e se curve diante dela.

כ"כ [כל כך] הרמ"ז [הרב משה זכות] בפ' תזריע (דמ"ו ע"ב) והכנעה זו זהו ע"י שמירת המחשבה דבור ומעשה כמ"ש בבינונים וע"ז אמר המה היוצרים שהם המרגלים ושלוחים להבחין בחיי הלבושים דמחודומ"ע [דמחשבה דבור ומעשה].

Assim escreve o Ramaz em Parashat Tazria (fólio 46, lado b). E essa subjugação se dá por meio da vigilância sobre o pensamento, a fala e a ação, conforme está escrito em [Sefer Shel] Beinonim. E a isso se refere o versículo: “Eles são os oleiros”: são os espiões e emissários enviados para discernir os aspectos das vestimentas do pensamento, da fala e da ação.

ולפי פשוטו של הרבות דפ"י המה היוצרים מלשון יוצר כלי חרש כמ"ש מרגלים חרש. י"ל [יש לומר] ע"פ מ"ש במא"א [במאורי אור] אות פ' סעי' [סעיף] ג'.

E, segundo o sentido simples de Rabbah, que explica “Eles são os oleiros” como referindo-se a um oleiro (yotzer) de utensílios de barro (cheres), conforme está escrito “espiões, cheres”, pode-se explicar com base no que está escrito em Me'orei Or, letra Pei, seção 50:

פכים קטנים שחזר עליהם יעקב הם ניצוצים שנפלו בשבירת הכלים מעולם התהו וידוע שע"י המצות מעלים הניצוצים הנ"ל שנפלו לשרשן וע"כ המה היוצרים כלים הנ"ל.

os pequenos jarros pelos quais Yaakov voltou são centelhas que caíram quando os recipientes se quebraram no Mundo de Tohu; e é sabido que, por meio das mitsvot, elevam-se à sua raiz as centelhas mencionadas, que caíram. Portanto, “eles são os oleiros” daqueles recipientes.

12 וגם כמ"ש אנחנו החומר ואתה יוצרנו ועיין מזה ברכות כי תשא פמ"ו ועיין ברכות בראשית פי"ד [פרק

י"ד / פרשה י"ד] ע"פ ככלי יוצר

E também, como está escrito: "Nós somos o barro, e Tu és nosso Oleiro (yotzrenu)"; veja-se a respeito disso em Rabbah, Ki Sisa, seção 46; e veja-se em Rabbah, Bereishis, seção 14, sobre o versículo "como um vaso de oleiro".

וזהו המה היוצרים כו' מיהו שם אמר ככלי חרס אין כתיב כאן אלא ככלי יוצר א"כ א"א לומר כן פי' מרגלים חרש.

E é isso que significa "Eles são os oleiros", etc. Contudo, ali está dito: "Não está escrito aqui 'como um vaso de barro (cheres)', mas 'como um vaso de oleiro'"; portanto, não se pode explicar assim "espiões, cheresh".

אך פי' חרש לשון מחשבה כמו אל תחרוש על רעך. היינו כי צריך להיות ממארי דחושבנא ולחשוב מחשבות להזהר בלבושי הנפש מחודומ"ע [מחשבה דבור ומעשה] שתהיינה בבחי' ריח ניחוח לה' כנ"ל.

Mas cheresh significa pensamento, como em "Não maquines (tacharosh) contra teu próximo". Isto é, é preciso ser dos "mestres da prestação de contas" e refletir, tomando cuidado com as vestimentas da alma — pensamento, fala e ação — para que estejam no nível de "um aroma agradável para Havayá", como mencionado acima.

13 ועמ"ש בד"ה על כן יאמרו המושלים בואו חשבון כו' גם חרש ענין שתיקה כדפרש"י [כדפירש רש"י /

כדפירוש רש"י] ע"ד מ"ש ברכות פ' וישב פי"ד ע"פ מאלמים אלומים משתוקיתא דאימא קמה וכן ברכות באסתר ע"פ אין אסתר מגדת.

E veja o que está escrito no discurso que começa: "Por isso dizem os governantes: Vinde a Cheshbon", etc. Cheresh também é um termo que significa silêncio, como Rashi explica, de acordo com o que é dito em Rabbah, Parshas Vayeshev, seção 84, sobre "amarrar feixes (me'almim alumim)": "O silêncio da mãe surgiu"; e igualmente em Rabbah sobre Esther, a respeito de "Esther não contou".

ישפה יש פה ושותק כו' ועיין בפ"י המשניות להרמב"ם [להרבי משה בן מימון] ספ"ק [סוף פרק קמא] דאבות על המשנה ולא מצאתי לגוף טוב משתיקה:

"Yashfeh: yesh peh (há uma boca), mas ele se cala", etc. Veja também o Comentário do Rambam sobre a Mishná, no fim do primeiro capítulo de Avos, sobre a mishná: "Não encontrei nada melhor para o corpo do que o silêncio."

LikuteiTorah.com
A PARASHÁ CHASSÍDICA

Sobre esta edição

Esta edição contém o texto hebraico e a tradução em português.

The Hebrew text of Likkutei Torah: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

Nossa tradução em português, feita a partir da nossa tradução inglesa do hebraico, sem as notas da Kehot: CC BY 4.0.

Esta edição como um todo: CC BY-NC 4.0. Pode ser copiada, impressa e compartilhada livremente, citando a Kehot Publication Society e likuteitorah.com; não pode ser vendida. <https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>

A tradução para o português foi feita a partir da edição em inglês de likuteitorah.com com ajuda de IA (openai/gpt-6-luna-pro:batch), com o hebraico ao lado para conferência; ainda não foi revisada por um editor humano. Confira com o hebraico tudo o que for importante.

O Rebe pediu que os maamarim da parashá da semana, a “Parashá chassídica”, sejam estudados durante essa semana, distribuídos pelos seus sete dias (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306-309). Por que estudá-la, e as brachot do Rebe: likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/

Um projeto gratuito e sem fins comerciais; nada aqui é vendido. Sem afiliação com a Kehot, o Sefaria ou a Biblioteca de Lubavitch. © likuteitorah.com

De likuteitorah.com/pt/likutei-torah/shelach/18/

DEDICADO EM HONRA DE

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

O pai do Rebe, Reb Levi Itzchak